

Echo uit Afrika

en andere werelddelen

89E JAARGANG • NUMMER 6
november - december 2022
TWEEMAANDELIJKS

Echo uit Afrika en andere werelddelen is een tweemaandelijks missietijdschrift uitgegeven door de Missiezusters van St. Petrus Claver
Bouillonstraat 4 – 6211 LH Maastricht

Telefoon: 043 – 3212158
ING Bank: NL47 INGB 0001 0415 36

Abonnement € 10,-
Steunabonnement € 15,-

E.mail: info@stpetrusclaver.nl
Web-site: stpetrusclaver.nl

Voor België
Postrekening: BE33 0000 9608 3146
BIC: BPOTBEBIXXX

ANBI instelling

Pauselijke gebed intenties

December 2022:

Voor vrijwilligersorganisaties Bid den we dat organisaties zonde winstoogmerk die zich inzetten voor de menselijke ontwikkeling, mensen vinden die bekommerd zijn om het algemeen welzijn en die onophoudelijk zoeken naar nieuwe wegen voor internationale samenwerking.

Januari 2023:

Voor opvoeders Wij bidden dat opvoeders geloofwaardige getuigen mogen zijn, die broederschap onderwijzen in plaats van concurrentie en vooral de jongste en meest kwetsbare mensen helpen.

Zalig Kerstfeest en een Zegenrijk Nieuwjaar

Tabernakel in onze kapel te Rome.

Kerstwens 2022

“Het Woord is vlees geworden om met ons te dialogeren. God wil geen monoloog, maar een dialoog. Omdat God zelf, Vader en Zoon en Heilige Geest, een dialoog is, een eeuwige en oneindige gemeenschap van liefde en leven. Door naar de wereld te komen, in de persoon van het mensgeworden Woord, heeft God ons de weg gewezen van ontmoeting en dialoog. Hijzelf heeft deze weg in zichzelf belichaamd, opdat wij Hem zouden kennen en Hem in vertrouwen en hoop zouden volgen.”

Paus Franciscus, Kerstgedachte.

Wat er ook gebeurt tussen ons mensen op grote schaal of ook op kleine schaal; we moeten nooit ophouden met elkaar in gesprek te gaan. Het is niet goed als we verstokt nooit meer met iemand spreken. Alleen als we de dialoog blijven zoeken, komt er ook vrede in onze harten en in de wereld.

Wij danken ook hierbij u, vrijwilligers, weldoeners en missievrienden, voor uw ondersteuning van de missies, uw gebed en medeleven voor de armeren onder ons. Zoals elk jaar, wordt ook dit jaar speciaal voor u en uw intenties een novene van heilige missen gevierd vóór Kerstmis.

Dit jaar zal dat door Mgr. Raphael Wokorach, bisschop van Nebbi in Oeganda gedaan worden.

Wij wensen u allen een vredevol Kerstfeest en een Gelukkig en Zegenrijk 2023.

U kunt verzekerd zijn van ons gebed voor u allen bij de kribbe in onze kapel.

De komende Kerstnacht en Kerstdagen zullen wij op deze wijze met u verbonden zijn.

Missiezusters van St. Petrus Claver

Wanneer begint de oorlog?

Wanneer Paus Franciscus over zijn kinderjaren vertelt, merkt men steeds op dat in het gezin Bergoglio de vijf kinderen zeer liefdevol, maar ook met een zekere strengheid tot beleefdheid en verantwoordelijkheid opgevoed werden. Zo herinnert hij in zijn encycliek 'Laudato sí' er aan dat men ook binnen het gezin – bijvoorbeeld – alstublieft en dank u kan zeggen. Maar Franciscus bedoelt daar zeker niet mee, dat het gebruik van goede omgangsvormen slechts voor kinderen geldt. Ook volwassenen vergeten vaak gemanierdheid binnen de familie. Voor Franciscus gaat het echter niet om gekunstelde omgangsvormen, maar om een liefdevol en hartelijk samenleven. Eén van de belangrijkste woorden in zijn woorden en geschriften zijn echt niet toevallig het woord 'tederheid'.

"Ik wil u vertellen over een bijzonder mens. Vele jaren geleden was in Wenen een joodse rabbijn uit Amerika te gast. U weet wel, rabbijnen noemt men de geestelijken in het jodendom. Vaak zijn zij ook de godsdienstleraars in de joodse scholen. Deze rabbijn, waarover ik wil vertellen, heette Shlomo Carlebach. Hij was beroemd voor zijn concerten, die hij overal in Europa en Amerika gegeven had. Hij had gezongen, gefloten, gitaar gespeeld en ook gedanst. Tussen de liederen had hij korte verhalen ingelast over de liefde tot de mensen, over de schoonheid van de wereld en over de goedheid van God.

Rabbi Shlomo was geen heilige zoals Franciscus van Assisi, maar in vele dingen was hij aan hem tamelijk gelijk. Zo

zorgde hij voor armen in de gevangnissen, gaf wildvreemde bedelaars al het geld, dat hij bij zich had. Of hij zette zich met zijn gitaar bij de daklozen onder de bruggen. Eén van hen vertelde: "veel mensen hebben mij geld gegeven, maar voor hem was ik een mens."

Zeer vele jaren zijn intussen verstreken, sinds ik rabbi Shlomo in Wenen mocht leren kennen. Inmiddels is de warmhartige rabbijn met de grijze volle baard reeds lang gestorven en in Jeruzalem begraven. Doch één van zijn verhalen kan ik mij tot op de dag van vandaag goed herinneren.

In het laatste concert, dat ik van hem gehoord heb, stopte hij plots en vroeg ons, zijn toehoorders, of hij ons een vraag mocht stellen: "zeg mij, lieve vrienden, wanneer begint een oorlog?" Vervolgens werd het heel stil in de grote concertzaal. "Ik zeg het u", zo ging hij verder, "de oorlog begint, wanneer ergens iemand op de wereld, in een grote stad of op een heel klein eiland, tegen een kind niet meer goede morgen zegt." Men kan die vraag ook omkeren: wanneer begint de vrede?

Paus Franciscus is overtuigd: de vrede

Wanneer begint de oorlog?

begint met de glimlach in het gezin. In de herinnering aan het einde van de tweede wereldoorlog vond Franciscus een bemoedigend antwoord. Hij zei: "de glimlach van een gezin is in staat om deze woestijn in onze steden te veroveren. Waar er families met liefde zijn, zijn zij in staat, het hart van een hele stad te verwarmen."

Bij een samenkomst van gezinnen uit de hele wereld (2015 in de USA) herinnerde paus Franciscus er nogmaals aan, dat het kleine teken van liefde

zijn, die ons levenskracht geven: "het is de zegen voor het slapengaan en de omarming bij de thuiskomst na een lange werkdag. De liefde uit zich in kleine dingen, in het geringste gebaar van aandacht voor het alledaagse, dat ervoor zorgt, dat het leven altijd een thuis-atmosfeer schept."

In het gezin worden de banden van de liefde en de zorg voor het leven gesmeed, zoals bijvoorbeeld het juist gebruik van de dingen, orde en netheid, eerbied voor het plaatselijk ecosysteem en bescherming van alle bestaande wezens...

In het gezin leert men, om toestemming te vragen, anderen niet te kwetsen, om dank u te zeggen..., agressiviteit en onverzettelijkheid te beheersen en om onze verontschuldiging aan te bieden, wanneer wij iemand geschaad hebben.

**"VREDE BEGINT MET HET
SCHENKEN VAN EEN
GLIMLACH AAN DE
ANDER."**

Missionarissen danken

Liefdevolle groeten van al onze medepaters, de missionarissen van St. Franciscus de Sales MSFS in Mozambique. Ik ben blij u ons rapport te kunnen presenteren over ons project van de restauratie van het oude priesterhuis in de Bela Vista parochie in het aartsbisdom Maputo.

Heel hartelijk dank voor uw bijdrage van 5.000 dollar. Tegelijkertijd wil ik u mijn excuses aanbieden voor de late toezending van het rapport. Wij zijn een Internationale Missie congregatie gesticht door P. Peter Maria Mermier in Anney in Frankrijk op 24 oktober 1838. Wij zijn naar Mozambique gekomen in het jaar 2000 op herhaaldelijk verzoek van de aartsbisschop van Maputo. Aan ons is de wederopbouw van een verlaten, onderontwikkeld en door oorlog verwoest gebied toevertrouwd, Matutuine, een groot gebied in het zuiden, grenzend aan Zuid Afrika. De nieuwe St. Franciscus de Sales parochie te Bela Vista omvat een bevolking van 38.000 personen en heeft een oppervlakte van

5.043 km². 17 % van hen is katholiek. Het gebied heeft grote zandvlaktes en jungle gedeeltes. Tot ons bisdom hoort ook een eiland, St. Maria (Machongule). Het grootste gedeelte van de bevolking leeft in absolute armoede en zeer primitief. We hebben in Mozambique nu ook een eigen priesterseminarie waarvan we elk jaar één of twee nieuwe gewijde priesters krijgen. De totale onkosten van de restauratie van het pries-

P. Ranjit Tirkey MSFS.

Missionarissen danken

Het pastorale team in de Bela Vista parochie.

terhuis waren 16.765 dollar.

Naast geld van u, hebben we ook nog een bijdrage ontvangen van Kerk in Nood en de 'Little Way Association'. De lokale bijdrage bedroeg 1.765 dollar. Zonder uw hulp was dit project onmogelijk geweest. Voor dit alles een hartelijk Thank you = Obrigado = Kanimambo = Dhaniyabad

Het was werkelijk een urgent project. En we zijn blij dat we nu een goed functionerend huis hebben om in te wonen. Wij zullen voor uw weldoeners een H. Mis opdragen uit dankbaarheid. Wij vragen ook uw gebed voor deze uitdagende missie.

**P. Ranjit Tirkey,
Bela Vista, Matutuine, Mozambique.**

Wij zijn u uitermate dankbaar voor de subsidie die u ons gegeven heeft voor het watervoorziening - project. Drie parochies in Ngombé kunnen nu dankzij u profiteren van vers drinkwater. Het heeft allemaal wat langer geduurd, mede door de Corona Pandemie. Wij

danken God die u bewogen heeft om ons te helpen.

**Mgr. Gélase Armel Kema, bisschop
van Quesso, Congo Brazaville.**

Eindelijk vers drinkwater voor Ngombé.

Jongeren & Missie

Mijn zaligverklaarde tante

Maria-Theresia Ledóchowski is elf jaar en woont met haar drie jongere broertjes en zusjes en haar ouders Jan en Olénka in Wenen. Zij heeft verder een zalige groottante in haar familie; Maria Teresa Ledóchowska die 100 jaar geleden stierf.

Maria-Theresia wilde daar meer over weten: hoe die tante als kind geleefd had, kortom zij stelde zich enkele vragen. De Missiezusters van de heilige Petrus Claver vonden de antwoorden na opzoeking in de archieven van de congregatie. Zuster Ursula Lorek heeft ze voor Maria-Theresia en de ZONDAG krant van het aartsbisdom Wenen, samengevat.

Maria Theresia Ledóchowska (1863-1922)

De kloosterzuster en stichteres van de Missiezusters van Petrus Claver werd in 1975 zalig gesproken. Haar feestdag is op 6 juli. Van de 12 kinderen uit het gezin Ledóchowski waren nog 3 andere kinderen door het geloof getroffen en geroepen.

Bij de kerkelijke feestdagen van 1 en 2 november – Allerheiligen en Allerzielen – denken wij ook aan onze gestorven familieleden. Ook wanneer wij hen niet allen persoonlijk gekend hebben, zijn sommige familieleden toch nog steeds dichtbij in onze herinnering. Zo weet Maria-Theresia Ledóchowski bijvoorbeeld, dat haar groottante een zalige is. Hoe wordt men zalig en was die tante eigenlijk altijd braaf? In het volgende vraaggesprek krijgt zij antwoord op haar

Maria Theresia leest het verhaal van haar naamgenoot en groottante

vragen.

Hebt u met uw zussen of broers ook ruzie gemaakt?

Maria Teresa Ledóchowska:

Wij waren niet altijd éénsgezind en ik heb ook niet altijd graag gedaan wat mijn broers en zusjes wilden. Onze ouders waren daarover zeer bezorgd, dat wij ons om elkaar zouden bekommeren. Doch als oudste wilde ik vaak mijn wil doorzetten. Daaruit ontstond dan vaak ook ontevredenheid.

Jongeren & Missie

Was u een goede leerlinge?

Mijn ouders, vooral mijn vader, hebben bij mij reeds zeer vroeg een grote interesse voor de natuur, geschiedenis, muziek en kunst gewekt. Ik wilde alles weten en leerde zeer vlijtig. Ach, dat was een mooie tijd, toen ik voortdurend nieuwe dingen leerde en ontdekte. Het was voor mij een grote vreugde kunstwerken te bewonderen, en te weten, wie dat gemaakt had. Vooral beviel mij literatuur, muziek en schilderen. Ik had een tekentaak en moest een herinnering aan het Paasfeest tekenen. Het was een kelk met twee lauriertakken als versiering, met een band verbonden. Eerst moest ik het tekenen en dan inkleuren. Ook talen wilde ik leren. Mijn vader gaf mij Poolse les. De Poolse taal heb ik altijd graag geleerd.

Wat speelde u het liefst?

Ik ging zeer graag met mama en mijn broers en zussen wandelen, om in de natuur te spelen en nieuwe dingen te ontdekken. De tijd verging ook zeer snel en leuk bij het schilderen. In de winter gingen we vaak schaatsen, ik tekende dan ook veel en heel vaak speelden wij ook het gezelschapsspel 'klok en hamer' en wij kaartten vaak. Eénmaal herinner ik mij, dat tante Julia een 'kookpartij' organiseerde, waarbij wij vanilleboter en Spaanse windeierengebak of schuimpjes maakten.

Waren uw ouders lief voor u?

Wij hebben bijzonder-goede ouders gehad. Zij waren zeer goed voor mij en voor ons allen, zij zorgden voor onze

opvoeding en opleiding, en namen ons vaak mee op uitstapjes en ergens op bezoek, waardoor wij veel mensen en de schoonheid van de natuur leerden kennen en konden spelen. Wij waren gewoon gelukkig.

Hebt u ook soms iets stouts gedaan?

Eén zaak heb ik later in een theaterstuk 'Maria's duif' beschreven. Op een dag bezocht ons een missionaris en smeekte om hulp voor de kinderen in Afrika. Ik gaf hem wat kleingeld uit mijn spaarpot. Er kwam in mijn gedachten op, dat ik mijn duif kon verkopen en zo de kinderen kon helpen, maar ik wilde dat niet doen. Ik dacht bij mijzelf: in geen geval doe ik dat, want ik hield te veel van mijn mooie duif. Kort daarna gebeurde er iets verschrikkelijks: ik vond mijn duifje dood op de grond liggen. Ontroostbaar dacht ik werkelijk iets heel ergs gedaan te hebben, omdat ikzelf in vreugde wilde leven en de arme kinderen niet meer geholpen had. Dat heb ik nooit kunnen vergeten.

Hebt u nog andere huisdieren gehad?

Op ons familiegoed wemelde het van de dieren, en ik was heel graag dicht bij hen.

Wat hebben u uw ouders over God bijgebracht?

Het was een gewoon gebruik, dat onze ouders ons 's avonds heiligenlevens voorlasen. Zo ervoeren wij, hoe mensen geloofden en hoe zij alles voor God en de mensen deden. Onze ouders waren ons daarin ook een voorbeeld. Ik

Jongeren & Missie

herinner mij goed de ogenblikken, wanneer ik 's avonds in de kamer van mijn vader kwam en hem knielend in gebed verzonken vond. Met mama ging ik vaak naar de kerk en ik merkte, dat zij dat ook uit volle overtuiging deed.

Bent u graag naar de kerk gegaan, of was het voor u ook soms saai?

In mijn dagboek heb ik geschreven, dat ik graag met mama naar de H.Mis ging, ook wanneer wij in de winter haast bevroren. Ik begreep niet alles, wat er gebeurde. De schoonheid van de architectuur van de kerk fascineerde mij zeer, het spel van kleur en licht, dat voor mij een wonderbaar samenspel met de H. Mis betekende. Voor mijn verjaardag kreeg ik eens van mijn ouders handschoenen en een gebedenboek, dat mijn mama als kind reeds had en dat mijn goede ouders voor deze gelegenheid in lila met zilver versierd hadden laten inbinden.

Ik had de wens "iets groots voor God te doen". Hoe en wat wist ik echter nog lang niet.

Zo schreef ik over Goede Vrijdag op 27 maart 1875: "in de vroege gingen wij naar de mis en nadien werden de mooie gewonnen dingen uit een paasloterij uitgepakt. In de namiddag gingen wij om 17.00 uur naar de kathedraal voor de Kruisverering. Deze was heel mooi en zelfs de natuur leek dit vreugdefeest aan te voelen, want zowaar tijdens de verering zond de zon haar stralen op het hoogaltaar, die wij gedurende de hele vastentijd hadden gemist, en echt in een kleurenpracht toeverde. Dit droeg

natuurlijk bij tot een echt feest. Alleluia!"

Wat zou u geantwoord hebben, als men u als kind gezegd had, dat u ooit zalig gesproken zou worden?

Ik denk dat ik het niet zou geloofd hebben. Uit de geschiedenissen van de heiligen wist ik, hoe de heiligen geleefd hadden. Ooit wilde ik hun boetepraktijken nadoen en had nadien overal pijn. Misschien heb ik toch gedacht, dat het mooi zou zijn, heilig te zijn. Zo zou ik beroemd zijn, dat ik mij zo graag wens- te. Heb je dat misschien reeds van mijn theaterstuk 'Maria, die beroemd wilde zijn' ervaren? Maar echt eerlijk, ik wilde toen mooie kleding hebben, veel reizen, nieuwe dingen ontdekken. Graag vergezelde ik mama naar de adellijke feesten, waar ik mij in hoog gezelschap goed voelde. Het was zeer spannend. Dit leven beviel me erg goed.

Haar zus Julia de latere H. Ursula

Jongeren & Missie

Haar broer Wladimir

Wilde u altijd al kloosterzuster worden?

Die gedachten had ik niet in mijn jeugd. Ik wilde beroemd worden en dacht na bij mezelf, hoe ik dat kon bereiken. Later, toen mijn zus Julia en mijn broer Wladimir in het klooster ingetreden waren, had ik de wens "iets groots voor God te doen". Hoe of wat wist ik toen nog lang niet.

Online informatie: Zalige Maria Teresa Ledóchowska: ledochowska.at

Jesuitenord: jesuiten.org

Ursulinen van het Heilig Hart van Jezus in het concentratiekamp: urszulanski.pl

H. Zr. Ursula (Julia) LEDÓCHOWSKA (1865-1939)

Stichteres der "Grawwusters Ursulinen"

Urszula was in de opvoeding van de jeugd en de sociale arbeid werkzaam. Bij de door haar gestichte congregatie zijn er thans 800 zusters aangesloten over 100 kloosters in 14 landen.

De heilige is patrones van het aartsbisdom Posen. Haar gedenkdag is 29 mei.

WLADIMIR LEDÓCHOWSKI (1866-1942)

26ste Generaal-overste van de Jezuïeten

De hoogbegaafde Wladimir leidde de Jezuïetenorde in politiek moeilijke tijden. Hij was zeer ontwikkeld en had een groot organisatietalent. Hij had ver buiten zijn eigen orde grote invloed in de Kerk.

IGNACY KAZIMIERZ LEDÓCHOWSKI (1871-1945)

Partisaan en 'Heilige Generaal'

Ignacy was officier en ondersteunde in de 2de wereldoorlog het Poolse ondergrondse leger tegen de Duitse bezetter. Na zijn arrestatie verreesde de diepgelovige generaal geen enkele kameraad en stierf in het concentratiekamp Dora-Mittbau.

Haar broer Ignacy

Uit de Wereldkerk

Aidspatiënten in Rwanda

Gatare/Rwanda - De katholieke zusters van de Italiaanse orde 'Figlie del Divino Zelo (FDZ)' in Rwanda zetten zich in voor de menselijke en christelijke bevordering van de armste en meest behoeftige kinderen en jongeren door middel van onderwijs en integratie en activiteiten op het gebied van gezondheidszorg. Gebed en liefdadigheidswerk staan centraal in hun charisma. Met dit doel voor ogen runnen zij in Butare, in het zuiden van Rwanda, een centrum dat zich bezighoudt met de zorg voor AIDS-patiënten en die ook hun familie verzorgt. In het centrum "Notre Dame de la Visitation" worden zieken verzorgd, lagereschoolkinderen en kinderen die naar de middelbare school gaan of jongeren die een beroepsopleiding volgen, begeleid, van wie velen

aidswezen zijn, aldus een verklaring van de zusters. Het instituut dekt de kosten van medische behandeling en begeleiding, huisbezoeken, inschrijving op school en de kosten van schoolmateriaal voor kinderen en jongeren, het werk van twee maatschappelijk werkers en voedsel voor de gezinnen. Het Rwandese Caritas-centrum wordt sinds juli 2015 door de zusters gerund. In Gatare zijn de zusters ook actief in het Rugege Centrum met een daaraan verbonden voedingscentrum, waar zij worden bijgestaan door artsen en gespecialiseerd personeel van de niet-gouvernementele organisatie Komera Rwanda. Het Rugege Centrum is verantwoordelijk voor de gezondheidszorg van een bevolking van 15.000 mensen en beschikt over een kleine kliniek met 30 bedden voor ziekenhuisopname en bevallingen. De verschillende religieuze congregaties werken vaak in de pastorale gezondheidszorg op uitnodiging van de bisschoppen en krijgen

ook een opleiding op het gebied van alternatieve natuurgeneeskunde om de armste lagen van de bevolking te verzorgen die zich geen medicijnen kunnen veroorloven. Daarbij verbouwen de zusters vaak samen met lokale helpers medicinale planten, waarvan ze de medicijnen bereiden, zalven en zeep maken. Ze bieden ook cursussen over hygiëne en voeding voor gezinnen in nood.

AIF

Nigeria - 600 doden overstromingen

Het hele Afrikaanse land wordt al wekenlang getroffen door ononderbroken regens. Naast de 600 doden zijn er meer dan een miljoen mensen ontheemd door een noodsituatie die tot eind november kan duren. Er wordt gevreesd voor de gewassen, die al beschadigd zijn door de gewapende conflicten in het noordwesten.

Michele Raviart
- Vaticaanstad

Uit de Wereldkerk

Dekemhare/Eritrea

Onveiligheid, geen toegang tot stromend water en elektriciteit, verouderde rioleringssystemen en gebrek aan basisdiensten kenmerken het dagelijks leven van veel Eritreeërs. Omdat familieleden vanwege de extreme armoede uit Eritrea moesten emigreren, zijn veel gezinnen uiteengevallen. De achterblijvers hebben nauwelijks voedsel of werk om te overleven. Het land is verlamd en er zijn nauwelijks toekomstperspectieven voor de jeugd. Veel gezinnen zitten zonder gezinshoofd omdat de mannen door de regering zijn opgeroepen voor meer dan tien jaar militaire dienst. Eén keer per jaar mogen ze hun familie bezoeken. Kinderen leven van wat hun moeders kunnen geven. In een dergelijke context van extreme armoede zijn de missiezusters Comboni actief met

hun projecten op vier verschillende plaatsen in het land: in Asmara, de dichtstbevolkte stad van het land met ongeveer 600.000 inwoners, in Dekemhare, Embatkalla en Ghinda. "Wij hebben goede kleuterscholen waarmee wij het onderwijs in menselijke waarden, de bevordering van de bescherming van het leven en de vrede bevorderen, in de hoop dat deze kinderen op een dag zullen werken aan een betere toekomst voor hun land. Zowel christelijke als moslimkinderen gaan naar dezelfde schoolklassen om de dialoog en de vriendschap te bevorderen en vooroordelen en angsten te verminderen. De kleuterscholen worden voornamelijk bezocht door kinderen waarvan de moeders in extreme armoede leven," aldus projectleider Zuster Johnston Mary Thomas. "Het doel van ons project is om het onderwijs van de armste kinderen te bevorderen en we helpen hun families als ze dat nodig hebben. Tot nu toe zijn ongeveer 450

kinderen rechtstreeks begunstigen. Moeders helpen op vele manieren met grote spontaniteit en dankbaarheid; ze maken de klaslokalen schoon, brengen ons de vruchten van hun velden en helpen bij het organiseren van evenementen," meldt de zuster. Dekemhare, ongeveer 40 km van Asmara, heeft ongeveer 12.000 inwoners. Ondervoeding is er bijzonder wijdverbreid, met ernstige gevolgen voor de kinderen. Embatkalla is een kleine plattelandsstad waar verschillende etnische groepen van verschillende religies samenwerken. Moslim of orthodoxe veehouders vormen de meerderheid van de bevolking. Ghinda is een stad met 20.000 inwoners, ooit een doorgangspunt voor reizigers naar Masawa en een bloeiend handelscentrum. Door de onstabiele politieke situatie zijn er nu nauwelijks mensen op doorreis, is de handel stilgevallen en is er nauwelijks werkgelegenheid.

AIF

De zwijgende dialoog

Zuster Anna op de lange woestijnweg met Jezus aan haar zijde

Betekenisvolle aanwezigheid van de kerk in Zwijgende Dialoog

“Sterk in het licht van het Evangelie dat slechts geleefd moet worden, niet verbaal aangekondigd, is het een kleine breekbare kerk in een Islamitisch land. Zeker, de Christenen en de Zusters die daar wonen zijn een kleine maar belangrijke aanwezigheid”, zegt Zuster Simona Brambilla, algemeen overste van de Consolata Missiezusters – MC – een congregatie die in Djibouti aan het werk is geweest met een missiepost, geopend in 2004.

Op de grens tussen Ethiopië en Somalië is Djibouti een woestijnland dat het thuisland voor verschillende etnische groepen is, waar de kerk zo veel heeft gedaan in termen van dialoog tegelijk met respect voor de verschillen.

Sprekend over de geopolitieke situatie in Somalië en het werk van de kerk, herinnerde bisschop Georgio Bertin OFM, bisschop van Djibouti en Apostolisch Administrator van Somalië, eraan hoe de kerk in Djibouti zelfs zijn tijd vooruit was: zo werd een actie ondernomen ten gunste van de gehandicapten die tot voor een paar jaar thuis verborgen werden gehouden.

Zo is er na enige tijd een Staats agentschap ontstaan. Het is verantwoordelijk voor hun zorg en vooruitgang samen met missieposten zoals die gesticht in 2004.

Zuster Anna Bacchion MC is in Djibouti geweest sinds de stichting van de missiepost in 2004 en verklaart aan Agenzia Fides het omvattende project École-pourtous (School voor allen) genaamd.

De zwijgende dialoog

School voor gehandicapte kinderen

In 2013 startte een algemene school voor lichamelijk en geestelijk gehandicapte kinderen. Dit project werd ontwikkeld en uitgevoerd door de Kerk van Djibouti. Nu, na jaren van intensief werk, zijn verscheidene kinderen toegelaten tot zowel openbare als private basisscholen. Hun families hebben het belang van deze school begrepen. Eerder werden de kinderen omdat zij gehandicapt waren, opgesloten, verborgen in hun hutten, maar nu zijn zij vrij en met meer zelfvertrouwen, omdat zij kunnen schrijven en lezen net als andere kinderen. Onze kinderen verlaten deze school met de overtuiging dat zij weten hoe goede dingen te doen.

Dit programma begon als een klein zaadje, maar is nu uitgegroeid en is ook opgenomen door de regering die het wil uitbreiden naar alle scholen om de opname van gehandicapte kinderen in openbare scholen mogelijk te maken.

Zr. Anna had al een missie-ervaring in Libië in een Moslim context in 1976, en beschrijft haar ervaringen aan Fides als

Naaicursus voor arme vrouwen

Zr. Brambilla, algemeen overste van de Consolate Missionary Sisters.

positief en verhelderend om een feit te begrijpen: de dialoog van het leven moet de waarden van receptie en tederheid infecteren en verspreiden.

De geur van Christus

In Djibouti zijnde sinds 2004, begon ik een simpele dialoog, een dialoog die zichzelf het zwijgen oplegt om te luisteren, trachtend om het goede in de ander te beklemtonen, een dialoog die tracht de geur van Christus te verspreiden. Ik vond het niet moeilijk om een dialoog te beginnen met de armen van onze dorpen en ook met volwassenen. Mijn mensen zijn mensen die geloven, die bidden, die de feestdagen vieren, die blij zijn, die lijden en vaak onze nabijheid zoeken om hun vreugden en hun moeilijkheden te delen.

Onze Lieve Vrouw van Arabië

Kathedraal te Manama.

“Beste familie van God, kom alstublieft vaak ‘naar huis’ in deze kerk, om elkaar te ontmoeten en te praten, om met onze barmhartige Vader te spreken. God wacht met spanning op je. Het zou jammer zijn om een mooi huis te hebben waar niemand woont,” zei Kardinaal Tagle, Prefect van de Congregatie voor de Geloofsverkondiging, in zijn preek tijdens de inwijding van de nieuwe kathedraal. “Met uw frequente spirituele bijeenkomsten hier, zal iedereen die binnenkomt de liefde en warmte van Gods familie voelen, ademen en aanraken. . . Terwijl de bouw van een gebouw tot een einde komt, stopt de bouw van de Kerk als gemeenschap nooit.”

Gelegen op ongeveer 20 km van de hoofdstad Manama in Bahrein, heeft de compound een kathedraal die verbonden is met een gebouw dat de thuisbasis zal zijn van de bisschoppelijke curie

en ook een gasthuis omvat, en er zijn educatieve en pastorale-faciliteiten, evenals administratieve kantoren. Het land werd geschonken door de koning van Bahrein, Hamad bin Isa Al Khalifa, en het werk begon op 10 juni 2020.

(Van 3 tot 6 november dit jaar, was ook Paus Franciscus hier op bezoek op uitnodiging van de koning van Bahrein.)

Koningin van Arabië

De kathedraal, onder het patronaat van Onze-Lieve-Vrouw van Arabië, is een concreet getuigenis van de christelijke aanwezigheid in de overwegend islamitische Golfregio. Als de tweede plaats van katholieke eredienst van het land, biedt de kathedraal plaats aan maximaal 2.000 mensen en zal het dienen als de zetel van de kerk voor de noordelijke Perzische Golf.

Met Kerstmis en Pasen verwelkomen de kerken van Bahrein ook christenen

Onze Lieve Vrouw van Arabië

uit Saoedi-Arabië (het grote buurland), waar elke andere religie dan de islam verboden is.

De titel 'Onze Lieve Vrouw van Arabië' of 'Koningin van Arabië' gaat terug tot 1948 en werd uitgeroepen door de Apostolische Administrator. Weinig mensen weten dat de devotie tot O.L. Vrouw van Arabië begon in 1948, op het feest van de Onbevleete Ontvangenis, 8 December. Op die dag werd de kapel in Ahmadi, Koeweit, ingewijd ter ere van haar. Het beeld in de kleine schrijn werd gezegend in 1949 in het Vaticaan door paus Pius XII, die door het pauselijk decreet *Regnum Mariae* van 25 Januari 1957, O.L. Vrouw van Arabië verklaarde tot voornaamste patrones van het territorium en het Apostolisch Vicariaat van Koeweit.

In begin 2007 vroeg Aartsbisschop Camillo Ballin MCCJ, toen Apostolisch Vicaris van Koeweit, de Heilige Stoel, om een feest in te stellen ter ere van de Maagd Maria onder de titel van O.L.Vrouw van Arabië. Zijn gebed en wens werden verhoord toen op 5 Januari 2011 de Heilige Stoel O.L.Vrouw van Arabië officieel uitriep tot patrones van de twee vicariaten van het Arabisch schiereiland: het Apostolisch Vicariaat van Koeweit en het Apostolisch Vicariaat van Arabië. De Heilige Stoel heeft toen ook het vicariaat van Koeweit gereorganiseerd zodanig dat in aanvulling op Koeweit de territoriums van Qatar, Bahrein en Saoedi-Arabië werden toegevoegd en het werd hernoemd tot Apostolisch Vicariaat van Noord-Arabië.

Onze Lieve Vrouw van Arabië.

“Dit is een tijd van veel genade en zegeningen voor allen naarmate O.L. Vrouw van Arabië haar liefdevolle bescherming uitstrekt naar alle gelovigen van het Arabisch Schiereiland, ja van de hele wereld zodat wij de lofprijzingen van onze Hemelse Moeder kunnen herhalen en een vuriger devotie tot haar voor het geestelijk heil van heel de mensheid kunnen koesteren.” ®

“DE KATHEDRAAL ONDER PATRO-
NAAT VAN ONZE LIEVE VROUW VAN
ARABIË IS EEN CONCRETE GETUIGENIS
VAN CHRISTELIJKE AANWEZIGHEID IN
DEZE MOSLIM GOLF REGIO.”

Noden & Aanvragen

Een Ger (Yurt) als kerkje,

Wij zijn de paters en zusters van de Consolata en zijn sinds 2003 aanwezig in Mongolië. Onze eerste missie hebben wij in de hoofdstad, Ulaanbator, gesticht en de tweede sinds 2007 in Arvaikheer. We proberen nu een missie te stichten in de oude hoofdstad Kharkhorum, ongeveer 180 km verwijderd van Arvaikheer, voor de interreligieuze dialoog. We zijn met 5 mannelijke en vrouwelijke religieuzen. Mongolië is een prachtig land met een rijke geschiedenis. Maar ook berucht om zijn lange winters waarin het gemiddeld min 25 tot min 45 graden vriest. De noodzaak

Cosolata Pastoraal team in Mongolië.

van een garage voor onze auto en opslag voor andere belangrijke spullen, is een vanzelfsprekendheid. Met zo'n koud klimaat is het niet moeilijk zich voor te stellen hoeveel de spullen lijden als men die aan zulke temperaturen blootstelt. De tweede reden is natuurlijk ook eventuele diefstal. De bouw van een grote garage/opslagruimte die tegen hoge vriestemperaturen beschermt, zal ongeveer 11.500 euro kosten. Mogen wij u om een bijdrage vragen.

P. Dieudonné Mukadi, Missionarissen Consolata, Arvaikheer, Mongolië.

In november 2022 vieren we:

1. **Allerheiligen (dinsdag)**
2. **Allerzielen (woensdag)**
7. **H. Willibrord Patroon
Nederlandse Kerkprovincie**
20. **Christus Koning van het
Heelal**
27. **Eerste zondag van de Advent**

In december 2022 vieren we:

6. **H. Nicolaas (dinsdag)**
8. **Onbevleete Ontvangenis van
Maria**
24. **Kerstavond (zaterdag)**
25. **Eerste Kerstdag (zondag)**
26. **Tweede Kerstdag (maandag)**

Spreuk MTL

*'Neem nu mijn warmste zegeningen
voor de feestdagen en de jaarwisse-
ling aan. Wat zal het komende jaar je
brengen? God geve dat wat ik verlang
voor jou.'* (bekering tot het Katholicis-
me)

Maria Theresia Ledóchowska

aan haar vriendin Ilse

Bij de voorpagina: Vrouw met kind (Tsjaad)
Bij de achterpagina: Zr. Vijji ontsteekt
de vierde adventskaars; spoedig is het
Kerstmis.
(Foto's © SSPC)

Laat ons bidden voor onze overledenen

Dhr. C.J. Schils – AMSTENRADE
Dhr. P.C. Smetsers - BEEK-UBBERGEN
Dhr. A.A. Rutte - BLOEMENDAAL
Dhr. L.C.A. Engels - ECHT
Dhr. I.M. Hogerbrugge – EINDHOVEN
Dhr. M. Weijtens – EINDHOVEN
Dhr. A.I.W. en Mevr. Nijjens – ELL (beide)
Mvr. A.M. de Quartel-Berger - 's-GRAVENHAGE
Dhr. J.C. Mol – HELMOND
Dhr. P.V.J. en Mevr. J. Wetzels-Hermelink – HOENSBROEK (beide)
Dhr. P.J.G.L. Joosten - HORN
Dhr. A. Muijs en Mevr. M. Muis (beide)
Dhr./Mvr. M.H.J. Lelivelt – LICHTENVOORDE
Dhr. H.J. Senden - ROGDEL
Dhr. J.G. Braakman – SCHALKHAAR
Mvr. M.H.G. Geraerds-Heidendal – TEGELEN
Dhr. en Mvr. H. Bischoff-Lanckohr – VAALS
Mvr. F. Frijns-Kuipers -VOERENDAAL
Mvr. J.P.J. Fuchs-Roodbeen - WEERT

Adventskrans

*De vierde kaars, is de kaars
van de Engelen. Wij eren
hen die als eersten de
Messias aan de wereld
verkondigen.*